

متن پرسش

بسم ربّ الشّهدا. رحمت و درود خداوند بر شما استاد. اگر انسان در طریق عشق حضرت معشوق برای وصال پروردگار قدم بگذارد. خود به خود اخلاقش، زندگی اش، تغییر می‌کند و روشن می‌شود. اما ما از امام علی (ع) مولایمان داریم که: انسان باید حجاب‌های نورانی را هم کنار بزند من به عشق معشوق و وصالش پا به این طریق گذاشتم حال چه کنم که به جز کویش به دگر تپه‌ها فقط نگاه از بهر او داشته باشم؟ سردرگم چه کنم؟ بیم دارم از اندک لحظه‌ای که به یاد او برای او دم ندهم و می‌بینم لحظه‌ای که شک دارم به یاد او بوده‌ام یا نه و از این محزون‌ترینم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حجاب‌های نورانی همان راه‌هایی است که ما را به سوی حق جلو می‌برد، مثل استدلال‌های اثبات وجود خدا و یا اثبات وجود معاد. پس از آن است که باید دیگر به جای مشغول شدن به استدلال‌ها به خود خداوند مشغول شد و مأنوس گردید. و هنر ما باید آن باشد تا در همه امور متوجه حضور و نقش خداوند باشیم و همان خدایی که همواره نظر مبارکش به سوی ما است، آن قدر رحمان می‌باشد که از غفلت‌های ما درگذرد. و این‌جا است که نباید از رحمت او غفلت کرد و به خود سخت‌گیری نمود. موفق باشید